

צילומים של חלק מזיופי האוסרים

בפרסומים שפרסמו חבורת אוסרי הפאות נמצאו שיבושים רבים, ואף שיש לתלות שכמה מהם נעשו בתום לב - אך עדיין סביר שכמה מהם לא נובעים מתום לב, אלא מדחף עז לאסור את כל הפאות נכריות, ובמסגרת זאת מצאו מקום להדגיש את מה שלדעתם הוא איסור חמור ביותר של תקרובת ע"ז בשערות הבאות ממקדש טירופאטי.

נביא בזאת כמה מהדברים התמוהים שנמצאו בספר 'הישכם אוהבים את השם' ובעוד מפרסומיהם:

בחוברת 'הישכם אוהבים' (עמוד כ') כתוב: בשיחה עם גר צדק הודו העיד כך "כולנו גדלנו על זה שהאליל מבקש שיער בגלל הסיפור הזה, וזו המתנה הכי יפה וחשובה שאפשר להביא לאליל מהגוף שלנו".

אמנם, בשמיעת ההקלטה נתברר שהוא נשאל האם הוא מכיר איזה סיפור שנאלה דיווי נתנה שער ללורד ווי... והוא השיב תיכף ומיד [עוד לפני שאפילו שמע בדיוק את כל פרטי הסיפור, ובלי שנאמר לו כלל האם יש לסיפור קשר לענין התגלחת] 'ודאי כולנו גדלנו על זה, גדלנו על אלפי אלפים של אגדות כאלו', ובהמשך ההקלטה הוא אומר להדיא שאין לו שום השגה אם זו אכן סיבת הגילוח, אלא שמסתבר שההינדים עובדים לאלילים על פי אגדות מעין זו, ולא נמצא בדבריו שום רמז קל למה שהעתיקו בשמו 'דזו המתנה הכי יפה והחשובה שאפשר להביא מגוף שלנו', או משהו דומה לזה [גם בחוברת הנ"ל (עמוד ק"ט) כתוב רק שאמר שנתגדל על הסיפור ותו לא]. ובאמת ברור שלא היתה כונתו כלל לסיפור הנ"ל [עכ"פ לחלק שני של הסיפור המקשרו לתגלחת] שנתברר בלי ספק שנתחדש רק בשנים האחרונות, ובפרט שהגר צדק הנ"ל גדל בעיר ניו דלהי ששם אף כיום אין יודעים מסיפור זה [כדברי הכמרים ופרופסור נאיר, שאין הסיפור ידוע אלא בטירופאטי]. וכיום גם התחקירנית של האוסרים מודה שהגר טוען שכלל לא התכוון לסיפור הזה, ושמעולם לא שמע על כך.

החיבור 'הישכם אוהבים את ה' יצא בתחילה בחורף תשע"ח רק באימייל לציבור מצומצם [בעיקר לרבנים], ולאחמ"כ (בחו"ש אלול) יצא לאור לציבור. במהדורא בתרא הם סותרים את עצמם בכמה יסודות שהניחו כדבר פשוט במהדורא קמא, וכן במהד' הבאה יש סתירות לזו שלפניה: כגון בענין ההונדי, במהדו"ק כתבו (עמוד קצ"ו-ז') שההונדי הוא כלי ההגשה לאליל ושעת חלות ההקרבה היא בנתינה להונדי, ואמנם באותה חוברת עצמה (עמוד כ"א) כתבו שקבלו מייל מהנהלת הטעמפל שרוב האנשים אינם יודעים שצריך להניח השערות בהונדי, אבל הכלל הוא שהשארית השערות באולמות הגילוח נחשבת שניתנו ישירות לאליל ע"כ; אמנם (בעמוד רט"ו) נתקשו מאד לתרץ דלפי"ז הרי עיקר ההקרבה נעשית בשעת ההנחה בהונדי ואז ליכא שום שבירה, ואנן קיי"ל דלא סגי בכך דההכנה היתה באופן של שבירה אלא עצם העבודה צ"ל באופן של שבירה (כאשר האריך הראש דוד), ובפרט לפי ההנחה שעצם השארת השיער באולם מהוה תקרובת - הרי אין כאן שום מעשה של תקרובת כלל. ואכן במהדורא בתרא [ש"ל לאחר ששלחו את ר' אמיר דרומי] שינו את טעמם לגמרי, ובעמוד כ' כתבו שחלות הקרבן הוא 'ברגע הגזיזה', וענין ההונדי אינו אלא קפידא בעלמא שמקפידין שכל הקרבנות ינתנו

לשם, ובעמ' כ"ה הוסיפו לבדות מלבם גדר הדברים "דהם מוסיפים כבוד לתקרובת בנתינתה לכלי ההונדי" ... ולפי"ז מנסים להסביר שאכן עצם הגזיזה היא העבודה - שכן אז הוא 'הרגע של הנתינה', וכן כתבו שם (עמוד ק"ט) להפריך אלו הטוענים שהגזיזה היא רק הכנה לשלב של הנתינה, וז"ל בעמוד כ': **כאשר מעיינים בהלכה - הדברים מפליאים, לכאורה היינו חושבים שהתקרובת נמסרת לאליל מעצם היותה בהונדי, ככה כל אחד שמסתכל מהצד היה חושב, אבל ההודים כאמור אומרים אחרת, הטענה שלהם לכאורה נשמעת מוזרה - השיער "ברגע שזה מתנתק מהראש הם כבר נתנו את זה לאליל", ולמה זה כ"כ מפליא, כי כאשר מעיינים בהגדרות ההלכה לתקרובת ע"ז רואים שכך בדיוק זה מתרחש, כאשר שיער מגולח לע"ז הגילוח הוא כעין זביחה, כשבירת מקל וכבצירת ענבים, והוא נאסר באותו רגע של התגלחת, ומכאן והלאה כיון שנעשית בו עבודה, אין יותר שום צורך במסירה נוספת לאליל, עכ"ל.**

ואכן אלו פלאי פלאים, איך ההודיים "באופן מוזר ביותר" מכוונים במעשה התגלחת בדיוק למה שנצרך לאסור השערות, והדברים מפליאים - איך זה כ"כ מתאים להלכה, שבדיוק ברגע התגלחת אז רגע ההקרבה, ודי למבין...

לסיכום יש לנו שלשה מהלכים מחבורת הישכם אוהבים בעומק הלומדות של הקרבת השיער, א- רגע ההקרבה הוא בשעת נתינה להונדי, ב- רגע ההקרבה הוא בשעה שהשיער מונחים באולמי התגלחת, ג- [לאחר שתפסו שני המהלכים הקודמים לא מתאימים להלכה, אז פתאום נתחדש מהלך חדש] שרגע ההקרבה הוא בשעת הגזיזה, ואח"כ לא איכפת להם כלום... ואף שלפי דברי הישכם אוהבים זה מוזר מאד ונגד ההגיון האנושי [ואמנם האמת הברורה שמה שעיקר הענין שלהם ברגע הגזיזה ולא איכפת להם מה שיעשה אח"כ עם השיער, זו ההוכחה שאין כאן שום ענין של הקרבת קרבן, אלא כל הענין הוא להתקרב כדי להכניע עצמם לאליל, ותל"מ].

ועוד נמצאת בהישכם אוהבים (עמוד קצ"א) שיטה רביעית מתי חל הקרבן, שהעתיקו שם ציטוט משיחה עם כומר בכיר בטירופאטי 32 שנים, וז"ל השיחה: שאלה: כמה אורך זמן צריך להיות השיער בהונדי כדי שיחשב שהאליל לקח את השיער? תשובה: איננו יודעים בוודאות כמה זמן זה לוקח. אבל כאשר אנחנו מתייחסים בהרבה כבוד והוקרה זה יוקרב לאליל, עד אשר כל יצורי תבל חיים, ועד אשר אנשים יאבדו את האמונה בו... הרבה חברות קונות אותו ומשלמות אלפי מליונים, והסכום הזה נשמר באוצר טירומלה, אז אל תדאגו! כל מה שיוקרב כאן יהיה שייך לאליל, אנחנו מאמינים בזה **חזק!!!** נמצא שלפי דברי הכומר לוקח הרבה זמן משעת הגילוח [והוא לא יודע בדיוק כמה] עד השעה שיחשב שהאליל לקח את השיער, והיותו מפליא, דלדבריו מה שאומרים "שהשיער שייך לאליל", הכוונה הוא שהשיער ימכר, ואלפי המליונים שירוויחו ישמרו באוצר טירומלה של האליל, וזה מה שהם אומרים שהשיער שייך לאליל - ונמצא שאין שום תקרובת בעצם השערות, אלא בשווי שלהם! האוסרים כתבו שבראיון המקורי עם ד"ר מוהאן בשנת תש"ן 'שאלו אותו אם השיער הוא סאקרפיס לאליל, וענה לא לא, זה רק אופרינג - כלומר שהוא מודה שיש לאליל איזה עסק עם השיער, ואין זה מעשה הכנעה במובן המוסרי בלבד, ונראה מכל השיחה שם שד"ר מוהאן הבין שכוונת השואל הוא האם שורפים השיער לאליל באיזה מזבח וכדומה, וענה לא לא, הם רק נותנים

השיער לאליל, והוסיף לברר שאין נותנים לו השיער באופן פיזי; הוסיף האוסר 'איני יודע האין הבינו מזה איזה קולא, שפשיטא שתקרובת עבודה זרה אינו רק מה שנקרא באנגלית סאקריפייס, אלא הוא כל מה שטועים ליתן לאיזה ע"ז דרך עבודתה'.

אמנם, בקריאת תמליל עדותו באנגלית - ד"ר מוהאן לא אמר דבר הדומה לזה, אלא אדרבה אמר כמה פעמים במפורש שאופרינג וסאקריפייס הם הוויתור על מה שחשוב לאדם, ורק מתגלחים כדי 'להיפטר' מהשיער ולוותר' עליו [והוסיף שהשערות הן נדבה לבית הע"ז].

האוסרים הביאו את אחת מגרסאות אגדת הקרחת מאחר מאתרי ההינדים: '...ואמר שכל השיער שניתן לו ע"י האדוקים בטירופאטי **משתייך** (belongs) **לנאלה-דיוי**, נתינת השיער שלנו לאליל היא **הסמל של עזיבת האגו** שלנו' [כלומר, סיבת הנתינה היא לעזיבת האגו, והאליל מצהיר שהשיער שנתנו לו - משתייך אליה (ניתן לראות כאן משמעות שהיא הבעלים על השיער והאליל לא קשור אליו)].

משום מה האוסרים תירגמו 'שכל השיער שניתן לו ע"י סוגדיו - **ניתן** לה', והבינו שסיבת התגלחת היא כי האליל מעונין שיתנו לו שיער כדי שיתן לה; אך התרגום המדויק הוא '**שניתן**' בלשון עבר [גיוון given], ו'**משתייך**' בלשון הווה [בלונגס], וממילא המשמעות הנכונה היא - שהשיער **שכבר ניתן** לו משתייך לנסיכה, **והסיבה שהוא ניתן היא מפני ההכנעה**; עוד יש להבהיר, שלגבי ההשתייכות לנסיכה - השתמשו בלשון 'בלונגס' - שמשמעותה השתייכות נכסים בעלי ערך [גם הלשון 'גיוון' שהשתמשו לגבי מה שנותנים לאליל - כבר התבאר בספר 'הכצעקתה' שכוונתם בלשונות נתינה לנתינת השווי (תוך כדי ההכנעה), במובן 'דוניישן' - וכך גם מתפרשת המילה 'גיוון' באותו מובן של 'בלונגס', וממילא כל הנידון כאן הוא תרומת נכסים שווי כסף, שכמובן אינה אוסרת את השיער, כמ"ש הרשב"א].

התחקירנית של האוסרים כתבה חוברת המנסה להוכיח שנאלה-דיוי היא אליה; אמנם אף שמשמע כן מאיזה מקורות, הרי לאידך גיסא יש הרבה מקורות שהיא מכונה נסיכה ואדוקה [עי' עדותו של ר' גרשון וועסט], ועכ"פ התברר שאין שום פסל ממנה בתור אליה [רק באיזור אחד נידח נמצא פסל ממנה בתור אשת האליל], והיא איננה נעבדת כלל וכלל, ובודאי לא במקדש טירופאטי שמייוחד רק לאליל באלאג'..

כשהאוסרים תרגמו את דברי ר' צבי ויסמן לגבי ביקוריו באולם התגלחת הם הוסיפו על דבריו והדגישו ש'**זה לא מקום שעניין אותי**', במקום '**ואין זה מקום מעניין במיוחד**' - וההבדל במשמעות הוא עצום.

עוד הביאו האוסרים מהקלטת שיחה עם ר' צבי ויסמן שסיפר שישוחח עם אחד הכמרים במקדש, והאוסרים תמללו: '**שאלתי אותו למה אתה מדבר על השתלת אברים, והוא ענה שהוא שמע שהיהודים מקפידים לא להשתמש בשיער של היהודים**, והוא הבין שזה משום שאנחנו מתנגדים לאברים של אנשים שנלקחו בכח, ולכן האריך להסביר שהם מוסרים את השיער שלהם בטמפל ברצון', והעירו: 'כלומר שהוא כבר ידע שיש ליהודים בעיה עם השיער, וכידוע הדבר נתפרסם בשעתו בכל העיתונות בארה"ב, אם כי לא הבין למה, ולכן רצה לענות תשובה שתפתור את הבעיה - אי לכך יש לפסול את כל חקירת ליי וייסמן, כי כל כמה שהם ידעו שהיהודים מקפידים על שיער הודי, כבר אינם מסיחים לפי תומו, גם אם הוא יודע איך לשאול שאלות', עכ"ד. כלומר, לפי התמלול שלהם

הם טוענים שהכומר ידע כבר לפני השיחה הזו עם ר' צבי שיש סערה סביב הפאות והם מבארים מניין ידע - כי הדבר התפרסם בעיתונות בארה"ב; ולדבריהם משום מה הוא לא שמע ולא קרא בעיתונות מה הנושא בכלל ומה הבעיה של היהודים בזה, וחשב שזה מפני שהיהודים סבורים שלוקחים את השיער בכח.

אמנם, האוסרים לא תמללו נכון את דבריו ופסילתם את דבריו של ר' צבי היא מגמתית וחסרת טעם; ר' צבי אמר שהוא "חשב" מדוע הלה מסר לו הרצאה על שתילת איברים, והניח "שהכומר חושב" 'אני יודע שאתם מפחדים...', ולא אמר שכך הכומר אמר לו; ועוד, הרי ר' צבי הוסיף 'הוא חשב שאני רוצה משהו אחר' - כלומר, שהכומר הבין בטעות את הסיבה שנשאל על השיער, וחשב שיש כאן התקפה על המקדש בנושא של נטילת איברים בכח - הרי שכלל לא ידע מה הסיבה האמיתית שנשאל בזה; ובכלל, ר' צבי הרי לא הוכיח מהשיחה עם הכומר הזה על תכלית התספורת, אלא רק הביא מכאן ראיה שההודים מורגלים לענות לפי מה שהם חושבים שהשואל מעוניין לשמוע, ואמר במפורש בתחילת דבריו שהידע שלו על דתם נובע מזה שההתמחות שלו היתה בדתות של דרום הודו, ובמשך שש שנים חי בקרבם וחקר את דתם.

עוד תימללו האוסרים את דברי ר' צבי בועדת הרבנים בארה"ב: 'אוקיי, לפעמים כן', כלומר שהוא מודה שלעתים שערות נכנסות למקדש; אך באמת אין לזה זכר בדבריו, אלא רק חזר על שאלת הרב בלסקי שהרב דונר אמר שהשערות כן נכנסות - ור' צבי אמר שהיא שאלה מעניינת.

עוד כתבו האוסרים ששאלו טלפונית את ר' צבי ו'הוא אמר שהוא דיבר עם אחד מהכמרים שמה, ושמע שזה נכון שיש שמביאים שיער מהגילוח לתוך ההונדי, אבל הסביר הכומר שאי אפשר להם לעצור את זה, כי יש אנשים שרוצים להראות לאליל הנה גלחתי ולכן מביאים את שערותם בפנים'.

אמנם בתכנית הרדיו שרואיין בה ר' צבי הוא אמר ששאל את הבחורים שמרוקנים את ההונדי שבפנים - ואמרו שמעולם לא מצאו שם שיער.

עוד הכפישו האוסרים את דברי ר' צבי ויסמן, וטשטשו את דבריו שאמר בהרצאה אחת, כאילו שהקב"ה רוצה בכל הדתות בשוה ח"ו - וממילא העלילו עליו שכביכול אמר שיש להניח לעובדי ע"ז להשאר כך.

אמנם באמת כאשר מעיינים בדבריו יוצא שכלל לא אמר דברים מעין הנ"ל לא מיני' ולא מקצתיה, אלא נקודת דבריו היא ע"ד מ"ש חז"ל דחביב האדם שנברא בצלם, ושהקב"ה אוהב את כל נברא, ולכן צריכים לכבד אחד את השני, ובתוך דבריו הזכיר שאנשים רבים רוצים שהאחרים יהיו כמותם, אלא שרצון השם התגלה ביופי הבריאה שהעצים והחרקים אינם דומים זה לזה - וכן לבני אדם תכונות צבע העדפות מטרות ודת שונים זה מזה, וכשם שאינך מעוניין שהעצים יהיו זהים כך גם אין לך לדרוש שכולם יהיו זהים זה לזה, ותו לא מידי [וז"ל רבן של ישראל החוות דעת זצ"ל (תשובת רבינו יעקב מליסא ס' ד'): ולא אנחנו לבד בני ישראל מוזהרין בזה, אלא שכל אומה ולשון מחוייבין בו, כאשר ראינו שהמלכות והשלטונים יר"ה בכל מדינה ומדינה מקפידין שצריך כל אדם להיות נאסר באזיקי אמונת הדת שלו, ושלא יהי' נחלקין אגודות ויעשה כל אחד מה שלבו חפץ, כי בזה תלוי קיום המדינה].

עוד טענו האוסרים שגם בפאות הסינתטיות נמצאו שערות טבעיות, שכמובן הן בחשש כבד של תקרובת ע"ז, והנה הגר"ש רוזנברג שליט"א אמר בשיעורו (שנמצא ב'קול הלשון') שנבדקו כל הסיפורים הללו, וכולם לא נמצאו נכונים: או שלא היה כזה סיפור, או שלא נמצאו שערות טבעיות, או שהיתה זו פאה טבעית ולא סינתטית....

הגברת ש.ח. בהקדמה ל'תחקיר המלא':

מקור הטעות שמטרת התגלחת היא טומאת השערות הוא במה שאכן בגילוח הילדים ['מונדאן'] הסיבה היא הסרת העוונות והטומאה שבשערות, אבל גילוח הגברים הוא ענין אחר

A common misconception is, that tonsuring is done because human hair is considered to be 'impure' according to the Hindu religion, and the devotees therefore remove this impurity before entering the temple. The myth is largely based on a different Hindu custom called 'Mundan', which is mandatory, requiring every child to be completely shaved in the first or third year after birth. Even though the mundan custom is also considered by many as an 'offering', the more popular reason given is based on their belief that all the 'sins' that the child has done in its previous life remain attached to the edges of its hair from birth, and the child can therefore not begin its new life with a clean slate before removing the hair. However, this has nothing to do with the custom of adult tonsuring, which is a voluntary religious act of sacrifice and offering done by devotees, with a totally different intention, as further explained.

אמנם, הכמרים [כולל הכומר "הראשי" שראיין דרומי] אומרים שזה אותו דבר?! ז"ל הכומר [ניתן לשמוע בקו 'הישכם אוהבים' 666]

כומר: הסיבה העיקרית לגילוח, היא משום שהשיער הוא סמל ל'*Karma*' [פירוש, שהעוונות של הגלגול הקודם מענישים את האדם בגלגול השני, וכנראה כוונת הכומר שמתגלחים כדי להסיר העוונות של הגלגול הקודם, אבל דרומי הבין שכוונת הכומר היא שיש תאווה בשיער, ואמר לכומר שגם ביהדות כן הוא, והמשיך הכומר ע"פ דרכו], לכן מגלחים את השיער - להראות שאיננו צריכים מאומה, אנחנו רק רוצים שתהיה לנו כניעה מוחלטת לאליל.

דרומי: ומה בדבר הילדים הצעירים, נאמר לי שכל ילד הודי כשהוא צעיר מאוד הם מגלחים שערם ג"כ, מדוע הם עושים זאת?

הכומר: בגלל שבילדות המוח הוא בשלבי התחלה, לאליל יש קצת כח, הילד איננו יודע כיצד לעשות מדיטציה, כיצד להשיג את הכח מהאליל, אם נגלח את ראשו הכח יכנס לראשו דרך מוחו - זו הסיבה שאנחנו מגלחים את ראש הילד; אנחנו שמים 'קומקום' [דבק מסוים, על המוצח בין העיניים] בגלל שהנשמה שלנו נמצאת כאן [על המוצח בין העיניים] - וכך היא נטענת.

דרומי: האם הגילוח של הילדים והגילוח כאן של הנשים והגברים הוא אותו דבר פחות או יותר, אותה סיבה? הכומר: כן, אותה סיבה.

מחיקת הידיעה שמטרת התגלחת להשלכת האגו זה הצילום המקורי מאתר *gotirupati* הגילוח הוא האמצעי להסיר את הגאווה לפני הכניסה להתראות עם האליל

WOMEN BARBERS TONSURING TIRUPATI

Women Barbers Tonsuring Tirupati

Women Barbers Tonsuring Tirupati will only be available at Kalyanakatta at regular hours from 7 am – 8 pm.

Hair offering at Kalyanakatta is at free of cost. Tonsuring is a means to shed ego before entering darshan line.

Barber will start the tonsuring process by saying Govinda, will pour two mugs of water (antiseptics mixed water) to wet the hair. Barber will use the new blade for each tonsuring. Some devotees will offer 3 scissors instead of complete head shave. Head shave will take around 15 – 20 mins.

התחקירנית של 'הישכם אוהבים' רצתה להדגיש ש'סדר העבודה' לספר המובא שם הוא להתחיל את תהליך התגלחת באמירת גובינ.. [אין זה אתר רשמי של המקדש, והשליח ר' גרשון וועסט עמד שם זמן רב, וניסה לשמוע אם אכן מזכירים את שם האליל, ולא שמע אפילו פעם אחת, וכן העידו הרב דונר ואמיר דרומי שלא שמעו זאת בעצמם], אך הפריע לה המושפט האומר שמושמועות התגלחת היא השלכת האגו לפני הכניסה לראיית האליל, ופשוט מוחקה אותו.

צילום מחוברת התחקיר שלה *Final Tonsure Report* (עמ' 32 בקובץ חפי די אף), קובץ זה נשלח להרבה מאוד רבנים, כן חולק באסיפות וכדו', ורוב הרבנים הנוטים לאיסור שאבו את המידע מקובץ זה, וגם חבורת 'הישכם אוהבים' נטלו ממונו את המידע; זיוף זה הוא רק דוגמא אחת מרבות....

WOMEN BARBERS TONSURING TIRUPATI

Women Barbers Tonsuring Tirupati

Women Barbers Tonsuring Tirupati will only be available at Kalyanakatta at regular hours from 7 am – 8 pm.

Hair offering at Kalyanakatta is at free of cost.

Barber will start the tonsuring process by saying Govinda, will pour two mugs of water (antiseptics mixed water) to wet the hair. Barber will use the new blade for each tonsuring. Some devotees will offer 3 scissors instead of complete head shave. Head shave will take around 15 – 20 mins.

'הישכם אוהבים' פירסמו תמונה שבה נראה 'שיער שהוגש במיוחד לאליל הגדול שבאולם התגלחת'

בתמונה שיער שהוגש במיוחד לאליל הגדול שבאולם התגלחת על הרצפה ועל המדרגה מתחת לאליל...

אמנם, באולם התגלחת כלל אין אליל, ובודאי שלא 'גדול' אלא רק תמונות שכלל לא נעבדות, והשיער שלמרגלות התמונה הוא שיער שנפל בעת התגלחת, מאחר והספרים יושבים בכל האולם - גם סמוך לאותן תמונות

התמונה השמאלית צולמה באולם אחר מהתמונה שהובאה ב'הישכם אוהבים' אבל הרעיון זהה

גם ההודים שנוטלים מעט שיער ומניחים בתוך ההונדי שמול בית הע"ז - לא עושים כך מול התמונות שאינן נעבדות באולם התגלחת אלא בהונדי הסמוך לבית הע"ז

עוד פירסמו הסרטה ואמרו שבדקה 1:34 שומעים את ההודי אומר 'אנחנו נותנים את השיער לאליל כי זה הכי יפה', אך התרגום של דבריו הוא רק 'אנחנו נותנים את היופי שלנו לאליל'.

בדקה 1:34 שומעים אותם אומרים אנחנו נותנים את השיער לאלוקים כי זה הכי יפה

מקור הסרט <https://www.youtube.com/watch?v=LPNVzdQXBso>

בחיבור ישן *The Asiatic Journal* [בערך משנת 1831] כתוב שבין שאר ה'אופערינג' היו גם שערות; לאחר מכן כתוב שהונחו 'אופערינג' לרגלי האליל, אך כלל לא מבואר שלרגלי האליל נמצאו גם שערות

אמנם, האוסרים משום מה ראו בכך הוכחה שפעם היה המנהג להקריב שערות בפני רגלי האליל [הפוך מהמבואר בספרי דתם שאסור להכניס שיער גזוז לבית הע"ז]

194

The Pagoda of Tripetty.

"The bramins maintain that the Hindoo princes allowed the revenues from this source to be entirely employed on the spot in religious ceremonies, and that the Mussulman first appropriated, on the score of the above claim, the produce of these oblations. During the early wars we had with the French, in this part of the world, this source of revenue was one of the first fruits of our conquests; though certainly its legitimacy is much to be doubted. These offerings, or *caunickee*, are made generally from interested motives, and are of every diversity of articles conceivable; gold and silver lumps, coins of all sorts, bags of rupees, copper money, spices, *assafetida*, the hair cut off the head, frequently vowed from infancy, and given up by some beautiful virgin in compliance with her parent's oath. A man who is lame presents a silver leg; if blind, a silver or gold eye; in fact, there would be no end were I to enumerate the various ways in which Hindoo superstition develops itself on this occasion. The jewels, which a woman has worn with pride from infancy, are voluntarily left before the idol; she appears with a shabby cloth before the stone god, and presents a splendid one, which has never been worn; she tears the bangles from her infant's little legs, and fondly hopes that the god, whom she sees in the clouds and hears in the wind, will shower down his blessings on her and hers. She has, haply, travelled hundreds of miles, and accomplished her object; and, perhaps, before a journey, which to her might have been one of terror, never left her village and the bosom of her own family. The birth of a son, reconciliation with enemies, success against the foe, safe termination of a journey, the marriage of a son or daughter, prosperity in trade, enjoyment of health, and the reverse of these, are among the reasons which lead together, in the direction of Tripetty, the wise as well as ignorant heathens.

"The offerings are not always presented by the interested party; they may be sent by relations, friends, or vakeels, but they are frequently forwarded by *goseynes*. A *goseyne* is a servant of the temple; there are a considerable number of them. A few months before the *Brumhantsoween*, they set out in different directions, and reaching the country they intend to commence their operations in, they unfurl the sacred flag of the god, with which each is entrusted. Round this idolatrous banner the Hindoos gather, and either trust their offerings to its bearer, or carry the *caunickee* themselves to the foot of the idol.

פרופסור שאנטה נאיר:

מאז שנות החמישים שמעתי הרבה סיפורים בקשר לאליל של טירופאטי, ובתוכם גם את הסיפור הזה של נאלה דיווי

מכאן הניחו ב'הישכם אוהבים' שכבר שמעה את הסיפור הזה לפני שבעים שנה

אמנם, היא רק כתבה שמאז [ועד עתה] שמעה על סיפורים רבים, ובתוכם גם הסיפור הזה, אך לא כתבה כלל מתי שמעה את הסיפור המסויים הזה

1. From my college days (since the 1950's) I have been visiting the Temple of Lord Venkateshwara as I studied in one of the colleges run by the TTD in Tirupathi. Since then I have been hearing about many of the legends connected to Lord Venkateshwara of Tirupathi including the legend about Neela Devi

2. There is no possibility for my parents or grand parents to know about this particular legend as we belong to the state of Kerala in India. This temple is located in Andhra Pradesh in India and the Lord is the family Deity of most of them. So those who belong to this State and who are of the age of my parents and grandparents may be knowing about it.

במהדורה הראשונה של 'הישכם אוהבים' הובא מכוזר [בכיר 32 שנה] ומהנהלת המקדש שהנתינה לאליל היא לא ברגע התגלחת אלא אח"כ - בנתינה בהונדי או בהשארה באולם או בזמן בלתי ידוע...

בראשון - כמה זמן צריך להשיג ירח סוחר עד שהאליל יקח את השיער?
המספר - אנונימי לא מסוים כמה זמן זה לוקח, אבל כל עוד שאינה מתייחס לדבר הזה עם הרבה כבוד והערצה, נשחזר זה יתקן לאליל בכל זמן שכל היצורים בעולם חיים. האליל יקיים להם את הבטחותיהם בשלום שמיים על אף השיער, אין לנו שום בעיות שמוכרים את השיער

לאחר טקן השיער נלקח (ע"י הספר או אח"כ ע"י המספרים) לכלי המונח באולם הקרא "הונדי" (כלי הגשה לאליל). כאשר הם מניחים בכלי זה את המספר, מברוחם האליל לקח את המספר, ואפילו אם אחרים זה נלקח למסירה או לאשפה. (כך זה ע"י, ראו רש"י ע"ז)

במה אורח זמן צריך להיות השיער בחיזיון כדי שיהיה שפוטאליז פק את השיער? איננו יודעים בוודאות כמה זמן זה לוקח, אבל עד חזק...
כאשר אנחנו מתייחסים בחובה כבוד וחוקרת... זה ויקרה לאליל ועד אשר כל יצורי תבל ... יודע אשר אנשים יאבדו את האמונה בו... או אל תדאגו ... כל מה שיוקרב כאן ירחם שיהיה לאליל אנחנו מאמינים בזה חזק...

אף שהשיער נלקח מהחזיון למסירה, אין זה גורם מאומה מהחזיון, כיון שההכרזה נעשית בעת החזיון בלבד.

למשל השיער נמשך לתקופות כבר בעת הגילוח, כיון שהשיער נולד עבר האליל, ובכיוון זהו תקופות סיד כמו הושרות לזמן ולזמן. כך כמבאר בראשון ע"י ע"י, במחשבת רבנו ר'א, שראי שיל שום מחשבת כיון לזמן, ורובן סביר רק אם יש נרמלים לדבר, כיון ששוחט בתחום הגוי, או שמדויק ששוחט עבר הגוי, או חזי תקופות - אף ששוחט לא חושב לאליל, וכן מבאר להורא ברשימת א"י ד"ר, ועוד. על כן בידינו דיון השיער נמשך לתקופות כבר בעת הגילוח, כיון שום מדויקים בעת הגילוח שום עבר האליל. הם חוזרים על שם האליל שכל נשחזר לזמן כל הגילוח, ראו קובץ 44.

כאשר הם חוזרים את השיער בכל חזיון, מניחים הם חזק את השיער לאליל, ואפילו כקח את המספר, ומה שהאמיתות חשיג נחזרת כאן, לא גורם מאומה. בדיוק כמו שום מניחים על חזק על כלי ההונדי - שחזי תקופות נסודות, אף שהאמיתות נלקח ע"י המספרים. כך גם מבאר ברשימת א"י ד"ר, לזכר כיכרות התקופות והבטחות, שחזק שחזי מונחות לפני האליל אחזר רחמים, הם נמשך לתקופות נסודות, אף שחזק אחזר ע"י המספרים לאליל.

שלחנו מייל לתנהלת הטמפל בטיירופטי, בשאלה האם צריך להיות את השיער בכלי ההונדי.

והתשובה שקיבלנו היתה שרוב המנהלים אינם יודעים שצריך להיות בכלי, אולם הכלי הוא שהשארות השיער באולמות תגלחת נחשבת שניתנת לאליל.

ואילו במהדורה השניה לפתע שינו את טעמם שהנתינה היא בדיוק ברגע הגזיזה... בהתאמה מופלאה להלכה האוסרת את המקל רק ברגע השבירה...

השיער שנערים על הריצפה נלקח (ע"י הספר או אחד טקופות המקום) לכלי ההונדי הנל המונח במרכז האולם או בצידו, ועל אף שכל התקופות לאליל מסתיימות ברגע התגלחת והחזיר השיער מהראש, ברוב המקומות מסתיימים כבוד לתקופות בנתינתה בכלי ההונדי, ומשם ואילך השיער הנו חוזרין גמור בעצמיהם ויחזקו ולשוחט. וכיום חוזר השיער מההונדי למיין ומשם לשוחט העלמי. ובכל המקומות אין ההונדי "מקעב" את הקדשת השיער לאליל.

כאשר מעיינים בהלכה - הדברים מפליאים, לכאורה היינו חושבים שהתקופות נמסרת לאליל מעצם היותה בהונדי, ככה כל אחד שמסתכל מוהצד היה חושב, אבל ההודים כאמור אומרים אחרת, הטענה שלהם לכאור נשמעת מוזרה - השיער "ברגע שזה מתנתק מהראש הם כבר נתנו את זה לאליל", ולמה זה כ"כ מפליא, כי כאשר מעיינים בהגדרות ההלכה לתקופות ע"י רואים שכך בדיוק זה מתרחש, כאשר שיער מגולח לע"י הגילוח הוא כעין זביחה (שחיטה). כשבירת מקל, וכשבירת ענבים, והוא נאסר באותו רגע של התגלחת, ומכאן והלאה כיון שכבר נעשית בו עבודה, אין יותר שום צורך במסירה נוספת לאליל, ויבואר פרטים אלו לקמן בפרק ה' באריכות.

בחוברת 'הישכם אוהבים' הראו תמונה כיצד הכמרים והספרים מתפללים ברגע תחילת פולחן התגלחת בהצמדת הידים סמוך ללב, ואף הביאו את תוכן התפילה 'שכל השיער המתגלח במקום זה יתקבל כקרבת לאליל'

אמנם, לא סיפרו שם את ההיקש הנכון של התמונה - שראשי הנהלת בית הע"ז, הגיעו לטקס חנוכת אולם תגלחת מודרני חדש, ולכן הם לבושים בבגדים מכובדים, ומברכים את הספרים בקירוב הידים, וכן הספרים מברכים אותם בחזרה בקירוב הידים - אך אין זו תפילה כלל, ומניין להם שזה 'סמוך ללב' ושכלל יש משמעות אצלם לסמיכות ללב?

אצ"ל ש'נוסח התפילה' 'שכל השיער...' הוא המצאה של האוסרים בכתבות אחרות המתארות את האירוע מפורטים שמות המכובדים שבאו לטקס, ושאר פרטים הנוגעים לזה, ואכמ"ל

thehansindia.com/pincode/Andhra-Pradesh/2017-05-30/TTD-EO-promises-hassle-free-services-at-Kalyanakatta/101191

TTD EO promises hassle-free services at Kalyanakatta

The Hans India
20 May 2017 5:35 AM IST

HIGHLIGHTS

TTD executive officer Anil Kumar Singhal said that more amenities and services would be introduced soon at the Kalyanakatta in Tirumala to make the tonsuring experience of devotees hassle-free and comfortable. The TTD EO said that henceforth all devotees can fulfill their tonsuring vow to Lord Venkateswara conveniently with ultra modern and hygienic services at Kalyanakatta itself.

Tirumala: TTD executive officer Anil Kumar Singhal said that more amenities and services would be introduced soon at the Kalyanakatta in Tirumala to make the tonsuring experience of devotees hassle-free and comfortable. The TTD EO said that henceforth all devotees can fulfill their tonsuring vow to Lord Venkateswara conveniently with ultra modern and hygienic services at Kalyanakatta itself. He spoke to media after dedicating the brand new ultra-modern hall no-4 constructed with a cost of Rs 34 lakh at the Kalyanakatta complex to devotee services.

קטעים שהאוסרים ('הישכם אוהבים', מהד' א', עמ' ק"ב) מחקו בהעתקת הדו"ח של אמיר דרומי, שלא תאמו לאג'נדה שהם ביקשו להציג:

בעת המפגש הראשון בחנות הספרים של נמל התעופה של בומביי, שאלתי את האיש הקשיש המלומד על טירופאטי... הוא אמר שאין מקריבים שיער, אלא שהסרת השיער מיועדת להנמיך ולהשפיל את האדם, ללא פעולות של עבודת האל שאותן מבצעים רק לאחר גזירת השיער. אין משמיעים זמירות בעת או לפני גזירת השיער.

האדם השני שחקרתי היה תלמיד במדראס, שאמר דברים דומים וקבע, שהיות שרוב העולים לרגל הם אנשים פשוטים מאד, אומרים להם הכוהנים שגילוח שיער הראש מיועד לזכות אותם בברכת האלים. אולם בפועל נחשב השיער מכשול בפני הנפש, המונע ממנה מלעלות לרמה גבוהה יותר, וזאת היא הסיבה האמיתית לגזירת השיער.

האדם השלישי ששאלתי היה גם הוא בטירופאטי, שם הוא בילה את כל חייו. גם הוא איש מלומד, אשר נדמה שהוא יודע היטב כל מה ששייך לעניין. הוא אומר שאין כל תפילות טקסיות מיוחדות הנאמרות לפני או בשעת גזירת השיער... הוא אמר שהשיער לא נגזר בתוך המקדשים אלא מחוץ להם, לפני שהאנשים נכנסים לתוכם.

הספרים הם עובדי מדינה, וכך גם בבתי ההארכה. האנשים הגוזרים את שערם אינם מקבלים על כך כל תשלום, ולאחר גזירת השיער ממוין השיער לפי איכותו ואורכו ואז נמכר במכירה פומבית למי שמוציע את המוחר הגבוה ביותר... הוא אמר שהמקדש מקבל חלק מההכנסות ממכירת השיער, וכי הם בונים ומחדשים את כל המקדשים, מרצפים את הדרכים והמדרכות, מספקים מים וכדומה.

גזירת השיער מבוצעת במקומות רבים, אחדים מהם מופרדים במיוחד ואחרים נבחרו באקראי.

החדר נורא. ספרים רובצים על הרצפה, אנשים רובצים לפניהם, גברים, נשים וילדים. ישבתי על ספסל באמצע והסתכלתי. לא נאמרו כל תפילות, עד כמה שיכולתי לשפוט. הילדים צרחו בפחד, הנשים צחקו, הגברים היו שלווים. אחדים מן האנשים נכנסו אל המקדש הקטן אשר נדמה היה לי שהוא עתיק מאד ואולי התאספו שם בחדר, לבטח יש פסילי אלילים בתוך המקדש הקטן, אולם רוב האנשים שם נדמה שהתרגשו מטקס גזירת השיער ואינם נכנסים למקדש זה.

**בדו"ח שאמיר דרומי כתב תוך כדי שהותו בהודו הוא כתב שאמרו
לו שאין תפילה או תפילות שנאמרות או מזומרות תוך כדי, לפני,
או לאחר הגזירה** [He also stated that there is no prayer or prayers that are said
[or chanted during before or after the cutting

possible to do it all at the temple. He also
stated that there is no prayer or prayers
that are said or chanted during before or
after the cutting. They people know that

**דבריו תורגמו בטעות: הוא גם אמר שתפילה או תפילות נאמרות או מזומרות
תוך כדי, לפני, או אחרי גזירת השיער, וכך הוצגו הדברים לאחר מכן
שכביכול יש שהעידו שנאמרות שם תפילות**

* שוחחתי עם עובד בבית-הארכה ממשלתי. הוא אומר שהספרים ממונים ונשלחים למקומות השונים על ידי המקדשים: כך מתבצע הדבר משום שמספר העולים-לרגל גדל ולא ניתן היה לטפל בכולם במקדש. הוא אמר גם שתפילה, או תפילות, נאמרות או מזומרות תוך כדי, לפני או אחרי גזירת השיער. האנשים יודעים שהם מקריבים את שערם לאל ולא אכפת להם מה ייעשה בו. האנשים משלמים 10 רופיות (מחיר קבוע) תמורת גזירת השיער.

זיוף דברי הרב דונר

באסיפת כששים רבנים בארה"ב בשנת תשס"ד, בעת סערת חשש תקרובת ע"ז בשערות ממקדשי הודו, נשא דברים הרב דונר, שהיה שליח הרבנים לבירור המציאות. עדותו שימשה כבסיס למרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל באסרו את השער המובא ממקדשי הודו. אמנם, אף שהרב דונר היה נחרץ בטענותיו שהשערות הן מתנה לאליל, אך עדיין אמר כמה דברים ש'שופצו' ע"י כותבי החוברות הלוחמות בפאות בכלל, ובחשש תקרובת ע"ז בפרט. בדברים הבאים מופיעים דברי הרב דונר באידיש מהולה באנגלית, ותרגומם המילולי לעברית, ומוצג מה שהאוסרים 'שיפצו' את דבריו.

א' - האם הפסל שבבית הכומר הוא תזכורת לאל העליון, או לאליל הגדול

בקשר לשאלה האם ההינדואיזם הוא בכלל ע"ז, אמר הרא"ד דונר בישיבת הרבנים בניו יורק בשנת 2004 (דקה 3 בהקלטה):

"איך בין געגאנגען באזוכן א ווערי אינטולעקטשועל לעקטשורער אין הינדואיזם אין לונדון, מיר האבן דורכגערעדט פרשת הינדו רעליגיע. כ'האב ליידער געזען ביי אים ממש תקרובת וכו'. איך האב אים געפרעגט, זיי מיר מסביר, נעכטן איז עס געווען א שטיק האלץ אויפן בוים און היינט קען דער האלץ געבן א ברכה? וואס פאר א טעם האט דאס? Very friendly. ניין זאגט ער, **נישט דאס מיינט דאס, דאס דארף מיר נאר דערמאנען אז עס איז דא גאט**, "we believe in God", ס'דא א גאט אויבן, און דער אליל איז נאר להזכיר אז עס איז דא א גאט. אבער ס'דא פארשידענע אלילים, יא ס'דא א גאט פון גבורה God of beauty וכו' און וואס איר ווילט, **"אבער אלס, ס'מער נישט דא ווי איין גאט אויבן, און דער אונטן איז נאר, ער דערמאנט וואס דאס איז אויבן"**.

תרגום: הלכתי לבקר מרצה אינטלגנטי בדת ההינדו שם בלונדון, ושוחחנו על פרשת הדת ההינדית, ראיתי לצערי שם אצלו ממש תקרובת וכו'. ושאלתי אותו, תסביר לי, אתמול זה היה רק חתיכת עץ על האילן, והיום העץ יכול לתת ברכה? איזה טעם יש לזה? **[שאלתי לו את זה]** בידידות גדולה. הוא אמר 'לא, לא זו הכוונה, זה צריך להזכיר לי שיש אלקים, אנחנו מאמינים באלקים, יש אלקים למעלה, והאליל הזה היא רק להזכיר לנו שיש אלקים. אבל יש כל מיני אלילים, כן, יש אליל של גבורה, אלקים של יופי, וכו', ומה שאתה רוצה, אבל מעל הכל, אין יותר מאלקים אחד למעלה, ופה למטה **[כלומר, הצלם שיש אצלנו]** הוא רק מזכיר מה זה למעלה'.

כלומר, המרצה אומר שאין בפסלים שום ענין מצד עצמם, אלא הם רק להזכיר שיש אלקים, ותו לא מידי, ונמצא שאין כאן ע"ז אפילו בשיתוף כי אין מייחסין שום כוחות לפסל, והוא לזכרון בעלמא, אבל בהעתקה שהאוסרים הדפיסו הם לגמרי מזייפים את המילים של הרב דונר, וז"ל: "הלכתי לדבר עם אחד intellectual lecturer של דת ההינדו **[מרצה משכיל של דת ההינדו]**. דיברתי איתו בנושא

הרבה זמן. ראיתי בבית שלו, תקרובת ממש, קטורת, צלמים, לבונה, קאמפור [סוג בושם שנחשב מאוד בעיניהם] על מזבח. הוא הסביר לי שכל בוקר צריך לעשות הקטרה, ואחר זה כו'... אני רק אומר מה שיש תועלת, כי יותר מזה אין אומרים. הוא הסביר לי שהוא נותן קצת מכל ארוחה לאליל, ואז האליל מברכו. **ואז הוא הסביר לי שהאליל שיש לו שמה, אינו אליל מצד עצמה, אלא הוא רק להזכיר את האליל הגדול בהודו...**

וכן הובא בספר 'פאת קדמה' (חלק ב', עמ' 33):

מאז ועד עכשיו התעמקתי בזה מאוד, עיינתי בספרי דתי ההינדו, עיינתי בדברים מהאינטרנט, דיברתי עם כמרים לברר מה בדיוק הדבר הזה.

יסוד הדברים הוא שיש "טונסור" שמשמעתו 'חלאקה'. הם מגלחים שערם ושער זה נכנס לפאות של היהודים. הלכתי לדבר עם אחד אינטלקטואל לעקטשערער של דת ההינדו (א"ה, משכיל שדורש נדח הסדו). דיברתי איתו בנושא הרבה זמן. ראיתי בבית שלו, תקרובת ממש, קטורת, צלמים, לבונה, קאמפור (א"ה, סוג נשמים נמצא להיום שנתפזר מאוד בעיניהם) על מזבח. הוא הסביר לי שכל בוקר צריך לעשות הקטרה, ואחר זה כו'... אני רק אומר מה שיש תועלת, כי יותר מזה אין אומרים. הוא הסביר לי שהוא נותן קצת מכל ארוחה לאליל, ואז האליל מברכו. ואז הוא הסביר לי שהאליל שיש לו שמה, אינו אליל מצד עצמה, אלא הוא רק להזכיר את האליל הגדול בהודו. ואז חשכתי שאולי זה לא ע"ז. ידעתי התורות של ר' דוב לנדו, שיש לו חידוש נפלא, אבל לא עכשיו³¹.

ב' - האם הכמרים המערביים מייפים את דתם?

אף שיש עדויות מכמרים החיים מחוץ להודו שגילוח השערות הוא רק למטרת שבירת האגו, ולא כנתינה לאליל, טענו האוסרים שכמרים אלו מייפים את דתם בעיני המערביים המודרניים.

אמנם, ז"ל הרב יעקב שפירא מבעיסוואטער במכתבו להג"ר משה שטרנבוך: "ומה שאמר הרב המעיד שכל האומרים שמעשה הגילוח היא שבירת הגאווה הם רק פרופסורים ו'מומחים' שרוצים ליפות דתם, גם זה אינו אמת, כי כל ה'מומחים' כולם מודים ומודיעים להדיא כי מקריבים פירות ואגוזים להע"ז - **הרי שאין מסתירים כלל את מעשי ע"ז ושטויות שלהם, ורק אומרים שמכל הדברים שמקריבין לע"ז אין השערות בכללם, וא"כ נפל כל טענתו של הרב המעיד שהם רוצים ליפות דתם, וכו'.**"

צד האוסרים מגיבים על זה בקובץ ההערות על הרב שפירא [נמצא באתר שלהם 'ופי יהודי', יתכן שכעת הקובץ הוסר משם על ידם, אך מ"מ היה שם בעבר], בזו הלשון: **"דבר זה גם לא נאמר כלל ע"י הרא"ד דונר, ובכלל לא דיבר והתייחס למכתבו הראשון של הגרי"ש, עכ"ל.**

³¹ דבר זה גם לא נאמר כלל ע"י הרא"ד דונר, ובכלל לא דיבר והתייחס למכתבו הראשון של הגרי"ש. מה שכן התייחס אליו, זה ליי וייסמן שדיבר באסיפת הרבנים, שלא היה מעולם אחד מחובדים. כללו של דבר, כמו

ובהערה 23 כתבו האוסרים:

²³ ובכלל ראיתי בדברי הכוזב הזה הרבת דברים בשם המעיד בדויים מן הלב, והכניס לתוך הרב המעיד דברים שמועלם לא אמר, אך ורק כדי להשמיצו.

אמנם, בהקלטת הרב דונר ניתן לשומעו אומר כך להדיא (דקה 4): "דערנאך רעד איך וועגן פרשת tonsuring, וואס איז דאס, דאס איז תקרובת אדער נישט, זאגט ער מיר דאס איז נישט קיין תקרובת, דאס איז נאר ווי ער רעדט א הכנה, די איגו, מ'נעמט אראפ די איגו, איידער מ'קומט אריין צום געטשקע דארף מען זיך אויסטוהן דעם עולם הזה, די האר איז דאך עולם הזה, און מ'טוט זיך אויס פון עולם הזה, און נאכדעם קומט מען אריין [א"ה, טוען כאן שהאנשים הפשוטים לא אמרו כך]... (דקה 5:30) נאכדעם האט מיר איינער מסביר געווען זאלסטו וויסן אז אינטעלעגענציע ביי די הודיים, זיי שעמען זיך אביסל פון די slaughtering, old-fashioned barbaristic attitude, קרבנות, געטשקע'ס, It does not make sense, האבן זיי מאדערניזירט די גאנצע השקפה, און פון די מענטשן וועסטו נאר הערן אז ס'נישט לכבוד האליל וכו', And they deny all these כוונות".

תרגום: אח"כ אני מדבר לגבי פרשת התגלחת מה היא, האם זו תקרובת או לא, אז הוא אמר לי שזו לא תקרובת, זו רק, כמו שהוא מדבר, הכנה, האגו, מורידים את האגו לפני שנכנסים לאליל, צריכים להוריד את כל העולם הזה, והשער הוא רק עולם הזה, והם מורידים את זה, ורק אחר כך הם נכנסים וכו' [הרב דונר טוען כאן שהאנשים הפשוטים לא אמרו כך], אח"כ מישוהו הסביר לי שהאינטליגנטים אצל היהודים מתביישים קצת בגישה המיושנת הברבארית, שחיטה, קרבנות, אלילים, זה לא הגיוני, אז הם עשו השקפה מודרנית, ומהאנשים הללו אתה רק תשמע שזה לא לכבוד האליל וכו', והם מכחישים את כל הכוונות הללו.

ובעצם, השגות המשיג על 'המצאות' הרב שפירא הינן הוצאת שם רע, כי כל הדברים שאמר בשם הרב דונר מופיעים בראיון של הרב דונר לעיתון 'משפחה', אלא שהמשיג לא שאל את הרב שפירא מהיכן הוציא את דברי הרב דונר, ולא הניח שיתכן שהרב דונר דיבר גם בהזדמנות אחרת, ויתבאר יותר לקמן באות ה'.

ג' - האם הספרים מכוונים לשם האליל

הביאו בקונטרס פאת קדמה (חלק ב', עמ' 94-93) את תשובתו של הרב בעלסקי למרן הגריש"א זצוק"ל, שבין היתר כתב שכנראה שהגרי"ש שמע מהרב דונר שהמגלחים מכוונים לאליל בזמן הגילוח, אך טען הרב בעלסקי שבאסיפת הרבנים גם הרב דונר לא העיד ששמע משהו מדברי המגלחים עצמם שיוכיח על כוונתם לע"ז בעת שמגלחים, והוסיף שכמדומה שהרב דונר אמר רק ש'ספר אחד הביע שהוא עושה מלאכת הקודש, או משהו כזה' - אלא שזה ביטוי חלש שאין במשמעותו כלום.

ועל הטענה השני והשלישי, שהמגלחים מזכירים שם אלילים ורואים במלאכתן פולחן, גם בזה השיב הגרי"ב בזה"ל:

"רציתי להוסיף לתמוה בענין המגלחים והמקיפים, כי ראיתי בין דברי מרן עט"ר שליט"א וזה לשונו, "והמגלחים אמרו וכו' מכל מקום אמרו הלא גם הם מאלה וכו' ובכה"ג אומרים סתם מחשבת העובדים לע"ז, עכ"ל. וכנראה שבתוך דברי עדותו של הרב א"ד, שמע מרן שליט"א איזה ציטוט ממה שאמרו המגלחים עצמם **שיוכיח על כוונתם בזמן שעושים הגילוח**, שהרי הזכיר מרן שליט"א פעמיים מה שהמגלחים אמרו. והנה כשהיתה הפגישה בין הרב א"ד ובין שישים הרבנים מניו יורק ומשאר מקומות, שאלנו לו כמה פעמים אם שמע ישיר איזה ביטוי כלשהו מפי המגלחים, ודחקנו אותו על כך והוא לא ענה שום דבר, רק מה שאמר בשמם שעושים לקבל שכרם, וברור כחמה שאילו שמע מפיהם מה שאמר בשמם למרן שליט"א היה מגיד אותו לנו אז, כי לא לכבוד היתה לו השתיקה⁶². וכמדומני שבמשך הפגישה אמר **שספר אחד הביע שהוא עושה מלאכת הקודש** או איזה ביטוי חלש הדומה לזה, וכמובן שאין במשמעות אלה כלום, אלא אצל מי ששומע בכל קול עלה נדף מה שרוצה לשמוע. "עכ"ל

אמנם, האוסרים העירו שמה שאמר הרב בעלסקי שהרב דונר לא אמר ששמע מהמגלחים שכוונתם לע"ז - לא היה ולא נברא, כי הרב דונר כן העיר ששמע מהספרים שהם רואים בזה פולחן, כמ"ש בהערה 62 בחוברת 'פאת קדמה':

62 יש הקלטה מכל פגישת הרבנים דאז, ונמצא תחת ידי, ומה שכתב הגרי"ב כאן לא היה ולא נברא. רק מה שקרה שרא"ד אמר ששמע מהספרים שהם רואים בזה פולחן. ומר ליי וייסמן אמר שהם מדברים פוליטיקה, וענה הרא"ד, אז מה, גם בבכנ"ס מדברים פוליטיקה בעוה"ר.

אך בהאזנה להקלטה (דקה 34) אמר במפורש הרב דונר: "כ'האב געפרעגט א שערער האט איר אינזין בשעת מעשה דער אליל? זאגט ער 'איך קריג געצאלט', I'm a payed man, אבער אודאי מיר ווייסן וועגן וואס זיי קומען, און מיר קאנטראלירן ווי זיי זאלן זיצן".

תרגום: שאלתי סֶפֶר האם הוא מכוון בשעת מעשה את האליל? הוא אמר 'אני מקבל כסף, אבל בודאי אנחנו יודעים מדוע הם באים לכאן להסתפר, ואנחנו מסדרים איך שהם ישבו.

אחר כך (בדקה 40-43) העיר הרב בעלסקי שלפי זה זה פשוט שהם עושים את זה לפרנסה ולא לשם עבודת האליל, והרב דונר קפץ לנושא אחר, ולא ענה [ואומר שאח"כ הוא עוד יחזור לנידון זה, מה שלא עשה]. הרי שאף שהאוסרים מעידים שהרב דונר אמר ששמע מהספרים שהם רואים בזאת פולחן - אך ההקלטה מעידה שלא העיד כן, אלא אדרבה אמר שהם ענו לו שהם בסך הכל פועלים המקבלים תשלום.

ד' - האם הרב דונר שוחח עם האנשים ישירות או ע"י מתורגמן

כידוע שבתרגום לעתים נאבדת נשמת הדברים; הנה, מר צבי וייסמאן העיד שבשפת הטמיל אין כלל ביטוי שמשמעותו סאקריפיץ [sacrifice=הקרבה], אלא הביטוי הוא 'מורטו אָרביטו' - שמשמעותו התקרחות; להבדל זה יש חשיבות גדולה, כי 'התקרחות' היא פעולה שמשמעותה 'עשיית האדם קרח', ולא 'נתינת השער לאליל', וממילא המילה סאקריפיץ היא מילה העוקרת את דבריהם מהתוכן האמיתי שלהם. אמנם, כדי לשוחח עם ההמון הרב דונר נזקק למתורגמן, שכפי עדות הרב בעלסקי טמילית לא היתה שפת האם שלו, וגם לא אנגלית, כלומר שתרגם משפה זרה עבורו לשפה זרה - מה שעלול לקלקל את רוח הדברים, וכדי לתת תוקף לדבריו - יש חשיבות לומר שהרב דונר ראיין אנשים באנגלית.

בהקלטה אמר הרב דונר (דקה 29): "האבן מיר זיי געפרעגט, תכליתו מהו, וואס איז דאס א מעשה פון האר [האבן געענטפערט] אלע "sacrifice". ריכטיג, דורך א דאלמעטשער, allways a מתורגמן, די פשוט'ע המון עם על פי רוב גערעדט אין נישט אז איך האב גערעדט מיט זיי in English, און אסאך האבן גערעדט ענגליש, אבער בשעת מעשה איז דא... ניין, נישט וויכטיג..."

תרגום: שאלנו את האנשים מה זה הענין עם השיער, [וענו] כולם שזה 'סאקריפיץ'. אמת שהיה על ידי מתורגמן, תמיד היה מתורגמן, עם פשוטי ההמון אין אני זוכר ע"פ רוב שדברתי עמהם באנגלית, והרבה כן דברו באנגלית, אבל בשעת מעשה... לא, זה מיותר..." [א"ה, נראה שהרב דונר רצה לומר משהו וחזר בן].

וכן מבואר מדברי הרב דונר להלן אח"כ (דקה 35): "כ'האב גערעדט מיט'ן מנהל אליין, ער האט שוין גערעדט ענגליש, ער איז געווען מער אינטעליגענט".

תרגום: דברתי עם המנהל בעצמו, הוא כבר דיבר אנגלית, שהיה יותר משכיל - והיינו ששאר האנשים לא דברו אנגלית [כלומר, שאיתו לא דיברו אנגלית].

[וכן אמר הרב דונר להדיא בעדותו לפני בד"צ העדה"ח: 'איך רעד דאך נישט זייער שפראך, אפילו דער איד פון דארטן רעדט אויך נישט זייער שפראך, ווייל ס'דא צווישן די אינדיאנער צענדליגער צענדליגער שפראכן, מיר האבן מיטגענומען א גוי אויכעט וואס ער רעדט זייער שפראך, און ער האט מתרגם געווען. נאר די בעסערע מענטשן רעדן

ענגליש, שפעטער ווען מיר האבן גערעדט וועגן די סחורה, מיט זיי האבן מיר גערעדט ענגליש. אבער מיט די המון עם וואס קומען זיך דארטן שערן, איך געדענק נישט אז איך זאל האבן גערעדט מיט זיי ישר, כמעט ווי נישט, אפשר אפאר ווערטער'. **תרגום:** רק המלומדים שבהם מדברים אנגלית, דברנו אח"כ עמהם אודות הסחורה, אבל עם המון העם שבאים להתגלח אני לא זוכר שהייתי מדבר עמהם ישירות, כמעט כלום, אולי איזה מילים בודדות...].

אמנם, בתמליל דבריו שכתבו האוסרים כתוב בזה"ל: "ושאלנו אותם מה תכלית כל המעשה הזה? וענו סאקריפייס, **היה לנו מתורגמן, אבל הרבה מהם דיברו אנגלית**".

ובהערה שם הוסיף המתמלל: **מפורש שהוא דיבר עם הרבה שפה אנגלית, ולא סמך על תרגומים לבד**, ובזה נסתר מה שכתב בשלחן הלוי (סי' כח): "ומה בכך שידידי הרב א"ד שמע שעה שעתיים מאחדים מפשוטי העם ע"י חבל תרגומים חלשים, שהרי כל המתגלחים והמגלחים לא דברו אלא שפת טמיל", וכמו כן כתב הרב מנשה קליין זצ"ל "ומה שבא הגרא"ד דונר שליט"א למסקנתו הוא משום שהמתורגמנים שלו תרגמו מהשפה המקומית להינדו ומהינדו לאנגלית ובכהאי גוונא קשה להגיע לתכלית האמת".

ושאלנו אותם מה תכלית כל המעשה הזה? וענו סאקריפייס, **היה לנו מתורגמן, אבל הרבה מהם דיברו אנגלית**, ושאלנו אותם מה זה סאקריפייס? סאקריפייס זה רק כמו קטורת, או כמו ששוכרים חקוקים? וענו כן כן, זה ממש כמו קוקוס, השיער שלנו זה כמו קוקוס.

²⁴ מפורש שהוא דיבר עם הרבה שפה אנגלית, ולא סמך על תרגומים לבד, ובזה נסתר מה שכתב בשלחן הלוי (סי' כח): "ומה בכך שידידי הרב א"ד שמע שעה שעתיים מאחדים מפשוטי העם ע"י חבל תרגומים חלשים, שהרי כל המתגלחים והמגלחים לא דברו אלא שפת טמיל", וכמו כן כתב הרב מנשה קליין זצ"ל "ומה שבא הגרא"ד דונר שליט"א למסקנתו הוא משום שהמתורגמנים שלו תרגמו מהשפה המקומית להינדו ומהינדו לאנגלית ובכהאי גוונא קשה להגיע לתכלית האמת".

וכל הרואה ישתומם שהכותב זייף והשמיט לגמרי את המשפט בו הרב דונר קובע נחרצות: "אמת שהיה על ידי מתורגמן, תמיד היה מתורגמן, עם פשוטי ההמון אין אני זוכר ע"פ רוב שדברתי עמהם באנגלית", והיינו שעל פי רוב סמך על תרגומים, ורק ממיעוט [בלתי ידוע כמה, ומה בדיוק אמרו לו] דיבר באנגלית.

ה' - עוד על נאמנות הרב שפירא

הרב יעקב שפירא כתב על סוגיית תקרובת ע"ז בהקשר לשער מקדשי הודו, ושלח את המכתב למרן הגרשז"א והגרישא שצוק"ל, שבעקבות מכתבו התיירו את השמוש בשער זה.

לאחר מכן פרסם הרב שטרנבוך תשובה לאסור את השער, וכתב לו הרב שפירא תשובה להיתר. האוסרים כתשו את הרב יעקב שפירא בטענות רבות, ובין היתר האשימוהו בזיוף עדותו של הרב דונר, והוציאו מאמר המשמין את הרב שפירא ביותר.

אמנם, המשמין לא ידע שמה שהרב שפירא ייחס לרב דונר - נלקח מראיון שערכו עמו העתון 'משפחה', ושם נמצאים דברי הרב דונר שהרב שפירא התייחס אליהם [אחד הדברים שהתבארו שם -

התבאר כבר לעיל באות ב'; האוסר טען שהראיון כלל לא התרחש במציאות והעתון המציא את הדברים מדעתם, אך בידינו אישור בכתב מכותב הכתבה שכל מילה נאמרה ע"י הרב דונר].

"I'll give you an example. In the past, and even when recently questioned, experts on Hinduism assured me that individuals coming to worship at the shrine shaved their heads because they consider their hair to be impure, disqualifying them from entering the temple until it is removed. When I went to see for myself, it became clear that the hair was itself used as an offering to the idols, which means that Jews are forbidden to benefit from it in any way. Hindus don't like to reveal this fact, because they know that it sounds primitive to the ears of the modern world."

ולהלן צילומים מהמאמר הנ"ל של דברי הרב דונר לעתון 'משפחה', שבפשטות ממנו לקח הרב שפירא את דברי הרב דונר:

הרב דונר אומר שההינדואים מתביישים בעובדה שהשיער הוא תקרובת, ומנסים להסתיר את זה [זה ברור שהשיער עצמו משמש כמנחה לאליל... ההודים לא אוהבים שחושפים את העובדה הזו מאחר והם יודעים שזה נשמע פרימיטיבי לאזנים של העולם המודרני].

הרב דונר אמר [בקטע המצולם בהמשך, מימין

למעלה] שההינדואים אינם שורפים את קרבנותיהם לאליל אלא מוכרים אותם, ומשתמשים בכסף לתחזוקת הכמרים, הטמפל, ומקומות הגילוח; מיד בקטע שלאחיו [בשמאל] סתר עצמו ואמר שהם כן שורפים קרבנות לאליל, כולל את תקרובת השיער; ואילו בקטע האחרון של הראיון [בצד ימין למטה] הוא אומר שראה אנשים שורפים שערותיהם ואת שאר הקרבנות לאליל - עובדה שלמעשה מוכחשת מכל וכל.

"Of course. They appeared at first glance to be simple people. But they were well-versed in the whole practice of sacrifice, including burnt animal offerings, incense, and of course human hair offerings. They explained quite clearly that they were donating their hair to the god of the shrine, and that even the actual process of shaving their heads was part of an elaborate religious ritual.

Unlike other sects and religions, the Hindus don't burn their offerings to their gods, but instead sell them and use the money to support the priests, temples and shrines. There are more than 800

"I saw people burning their hair to idols and even offering incense.

"The fact they would have this kind of ceremony surprised me, so I went into different rooms and spoke with other priests. They told me there is a whole order to their ritual. They have 'kavanas' [intentions] and they sway their heads and bodies to all directions so each one receives the required intention.

❖ עוד אמר הרב דונר שהם מכוונים כוונות בשעת הגילוח, ואף מנענים את ראשם וגופם לכל הרוחות כדי שכל אחד יקבל את הכוונות הנצרכות - אצ"ל שדברי הרב דונר אלו מוכחים לעין כל.

"People who had their haircut here explained to me they are doing it because 'the idol loves their hair.' They even take a ritual bath after they're done."

❖ עוד אמר הרב דונר שאמרו לו שהאליל אוהב שער, והם אפילו רוחצים אחר הגילוח [לא זכינו להבין את ראייתו, ונהפוך הוא, שהרי הכמרים אמרו להדיא לר' גרשון וועסט שהרחיצה לאחר הגילוח היא מחמת טומאת השערות].

קיצורו של דבר, ציטוטי הרב שפירא מדברי הרב דונר - אכן נכונים, והמשיג שכתש את הרב שפירא בבוטות גדולה - עשה זאת שלא בצדק

עוד, בתמלול מדויק של דברי הרב דונר נאמר שהסביר לגבי כוונת המגלחים: 'אבל בהלכות קדשים, האם בשעת מעשה שיש הלכה שצריך לחשוב **'לשם זביחה'**, שש הכוונות של **'לשמה' בשעת מעשה? זה לא היה להם!** זו בודאי - אחת מהכוונות שלהם זה ודאי לשם כסף. האם יש להם גם כוונה לאותו אליל? או שמספיק הידיעה? כמו שאחרים טענו שהם נהיים שליח - זה בודאי שהם מוזמנים מהמסתפרים, הוא מבקש ממנו 'תשחט אותי'. אם אנחנו נוקטים שהורדת השער זה מעשה של שחיטת השער, וזה ודאי שהמסתפרים רוצים שהמספר יספר אותם, כמה הוא צריך כן לחשוב או לא? כבר תחליטו לבד את ה'שטיקלאך תורה'. אבל הידיעה ברורה פה, הם יודעים למה הם באים, הם מאמינים בכל הפרשה, הם מאמינים בכל האליל, אחד מהם ביקש ממני שאני גם יבוא להוריד קצת שיער'.

אמנם, נראה שהאוסרים בחרו לדלג כמה מילים, ושינו את משמעות המשפטים:

מתגלחים. הוא אחד מהם²², רק היום הוא הספר. כלומר בהלכות קדשים שהשוחט צריך לחשוב לשם ששה דברים, או להבדיל אצלם הם חושבים גם לשם קבלת פרס לעבודתם, אבל הם גם שליח של המתגלחים שעושה להם את כל העבודה ודואה בזה פולחן.

אם נקטינן שהגילוח הוא מעשה שחיטת השיער, זה ודאי שהספרים עושים כן על דעת המתגלח שרוצה שבדרך זו יעשו את עבודתו. ואם נשאל כמה באמת צריך להיות מכל מחשבה, אתם יכולים לעשות שטיקל תורה שלכם. אבל הדבר ברור הוא שהספרים מאמינים בכל הענין יודעים לשם מה המתגלחים באים, ואחד מהם גם ביקש שאני (הרב דאר) גם אגלח קצת מהשער שלי, והיה אסור לי לומר להם